

19/09/2022

Στο Ελληνοχώρι Διδυμοτείχου ο Μητροπολίτης Δαμασκηνός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό του **Αγίου Αθανασίου** στο **Ελληνοχώρι** Διδυμοτείχου ιερούργησε, την Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, ο σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός** ιερούργησε στον όπου, παρουσία του Δημάρχου Διδυμοτείχου κ. **Ρωμούλου Χατζηγιάννογλου** και του Υποδιοικητού της XVI Μεραρχίας Ταξιάρχου κ. **Νικολάου Γιοβανούδη**, μίλησε επί του ευαγγελικού χωρίου «**Τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;**».

Η ομιλία του σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Διδυμοτείχου:

«Την Κυριακή μετά την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, όπου εκφράζεται όλο το μεγαλείο της θυσίας του Θεανθρώπου, η Αγία μας Εκκλησία μας υπενθυμίζει στη σημερινή ευαγγελική περικοπή το ερώτημα του Κυρίου «τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;» και μας προσκαλεί να προβληματιστούμε επ' αυτού, λαμβάνοντας υπ' όψιν μας τρεις παραμέτρους:

Πρώτον, η ψυχή μας όπως και η ζωή και η προσωπικότητά μας είναι δώρα, που μας χάρισε ο Θεός. Δεν είναι κάτι που μας ανήκει δικαιοματικά. Ούτε είναι κάτι που το δημιουργήσαμε εμείς. Η ψυχή μας είναι η ζωντανή σφραγίδα του Θεού στην ύπαρξή μας. Είναι η αναπνοή του Δημιουργού πάνω μας. Μας δόθηκε από αγάπη. Έχει τη δυνατότητα να αντανακλά την αγάπη Εκείνου, και να προσφέρει αγάπη.

Η ψυχή είναι ένα δώρο προς διαχείριση και όχι προς κατοχή. Κάθε άνθρωπος οφείλει να διαχειρίζεται κατά τέτοιο τρόπο την ψυχή του ώστε να παραμένει καθαρή και ζωντανή εικόνα Αυτού που του τη χάρισε. Αν δεν κάνει αυτή τη σωστή διαχείριση, η ψυχή αμαυρώνεται ως εικόνα, κουρελιάζεται και γίνεται ανώφελη. Μία τέτοια ψυχή έχει απωλέσει την αξία της όπως ένας πίνακας που πέταξαν επάνω του λαδομπογιές.

Η **δεύτερη πολύ σημαντική παράμετρος** από τον λόγο του Κυρίου είναι πως δεν υπάρχει αντάλλαγμα μεγαλύτερης αξίας, που να μπορεί να αντισταθμίσει την αξία της ανθρώπινης ψυχής. Είναι φυσικό να μην υπάρχει τέτοιο αντάλλαγμα, διότι, αν υπήρχε, θα έπρεπε κι εκείνο να είναι εικόνα του Θεού και να αποπνέει την πνοή του Δημιουργού, ο Οποίος δημιούργησε τα πάντα με Το Λόγο Του.

Ο άνθρωπος όμως κατέχει τη σφραγίδα του Θεού και τίποτε δεν μπορεί να δοθεί ως αντάλλαγμα για την ανθρώπινη ψυχή, που μόνη αυτή κατέχει αυτό το προνόμιο. Απόδειξη αυτής της αλήθειας είναι ο θάνατος. Τα πάντα υπόκεινται στο θάνατο εκτός από την ψυχή του ανθρώπου. Εκείνη παραμένει αθάνατη και είναι προορισμένη, αφού νικήσει το χώρο και το χρόνο, να ζήσει στην αιωνιότητα. Άρα, είναι ανώφελο να προσπαθήσει κάποιος ν' ανταλλάξει κάτι αθάνατο και αιώνιο με κάτι φθηνό και πρόσκαιρο.

Η τρίτη παράμετρος είναι η άγνοια του ανθρώπου για την αξία της ψυχής του γι' αυτό υπάρχει μία συνεχής αναζήτηση άλλων υποκατάστατων. Δυστυχώς ο σύγχρονος άνθρωπος δεν γνωρίζει και δεν πιστεύει στον αθάνατο χαρακτήρα της ψυχής του. Τη συγκρίνει με τα δεδομένα του κόσμου και προσπαθεί να την ανταλλάξει μ' αυτά. Έτσι ξεπουλά την ψυχή του για το χρήμα και την ύλη, για την ηδονή και τις απολαύσεις, για τη δόξα και τη φήμη.

Αλλάζει το χαρακτήρα του, προδίδει τις αρχές του, αποστρέφεται την αρετή, ζει μέσα στην αμαρτία, φθάνει ακόμη και στις μεγαλύτερες πτώσεις, για να κερδίσει ολ' αυτά που ενώ είναι ασήμαντα αυτός τα θεωρεί σημαντικά και έτσι χάνει το ένα και πιο σημαντικό, που είναι η ψυχή του, η ζωή του, η ύπαρξή του, η προσωπικότητά του. Αυτή την τραγικότητα της απώλειας της ψυχής βιώνει ο σύγχρονος άνθρωπος. Έστησε έναν κόσμο, υποτίθεται, ιδανικό και προηγμένο.

Στην πραγματικότητα, όμως, δημιούργησε ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο η ψυχή του περιπλανιέται και αποπροσανατολίζεται. Έστησε ένα σύστημα αξιών, στο οποίο μετράει το χρήμα και ο εγωισμός. Απώλεσε το πρόσωπό του, δηλαδή την ψυχή του, για να κερδίσει πράγματα αμφίβολης ποιότητας, μικρής διάρκειας και ευτελούς αξίας. Βιώνει την τραγικότητα να ψάχνει απ' έξω το ιδανικό, χάνοντας το ιδανικό που φέρει εντός του και του χάρισε ο Δημιουργός.

Σ' αυτή τη δύσκολη και άβολη κατάσταση υπάρχει μία και μοναδική λύση. Η λύση είναι να καταφύγουμε στο Δημιουργό της ζωής μας και της ψυχής μας. Να καθαρίσουμε αυτή την ταλαίπωρη ψυχή, που λερώθηκε από την αμαρτία, με τη μετάνοια. Ο Κύριος, που μας αγαπάει απέραντα και θυσιάσθηκε στο Σταυρό «υπέρ των ψυχών ημών», δε θα μας εγκαταλείψει. Με οδηγό το ήθος του Σταυρού και την ελπίδα του θριάμβου Του θα κερδίζουμε καθημερινά την ψυχή μας, θα δικαιώνουμε τη ζωή και την ύπαρξή μας και θα ετοιμαζόμαστε για την αιωνιότητα, που μας

αναμένει όλους ανεξαρτήτως».

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη τον άγοντα τα ονομαστήριά του, Δήμαρχο Διδυμοτείχου **Ρωμόλο Χατζηγιάννογλου**, επί τη μνήμη του οσίου Ρωμόλου που έζησε στη Θράκη (1300-1375), και αφού εξήρε την φιλότιμη προσπάθειά του και την άοκνη μέριμνα του για την αναβάθμιση του Δήμου ευχήθηκε κάθε επιτυχία στο υπεύθυνο έργο του και του προσέφερε αντίγραφο της θαυματουργού εικόνας του «**Άξιον Εστί**», το πρωτότυπο της οποίας φυλάσσεται στο **Πρωτάτο του Αγίου Όρους**.

